

Auditiemonoloog.

Monoloog van Melpomene: Tragedie.

Melpomene:

Tragedie. Verdriet. Rouw.

De woorden van verdriet, de tonen van het trieste.

Iedereen voelt verdriet, maar niemand voelt het zoals ik.

De personificatie van Tragedie, de koningin van het trieste.

Begrijp mij niet verkeerd, mijn leven was nooit slecht, het was perfect.

Mijn moeder was een geweldige godin en mijn vader was [*korte pauze*] Zeus.

Ik hield van dans en zang zoals mijn zusters, maar ik had een drang naar het macaber, het trieste. Mijn gift, mijn vloek.

De tragedie is wonderlijk, het drama is triest.

Ik ben de tragedie, ik ben het drama, ik ben Melpomene.